

eller kan paavise noget som helst Eksempel paa, at Regeringerne have fortrædiget Dommerne i Anledning af deres Afgørelser, og jeg tror ogsaa, at jeg, da jeg før havde Ordet, udtrykkelig sagde, at der ikke forelaa noget af den Slags.

Justitsministeren (Alberti): Ja, saa beder jeg det ærede Medlem om Undskyldning, Naar det ærede Medlem har sagt det, har jeg, skønt jeg fulgte hans Foredrag med spændt Opmærksomhed, maattet overhøre det. Men naar det ærede Medlem selv erkender, at der ikke har været nogen som helst Grund til at klage i saa Henseende, synes jeg heller ikke, at der særlig under Hensyn til Beskaffenheden af det foreliggende Lovforslag da kunde være nogen Grund til saa stærkt at hævde, at det var nødvendigt og vilde være nødvendigt at sikre Dommernes Uafhængighed; thi saa er den jo sikret i Forvejen, endogsaa under det nuværende System.

Sigurd Berg: Som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, have nogle Medlemmer af Udvalget ikke kunnet tiltræde det af Udvalgets Flertal under Nr. 1 til § 1 stillede Ændringsforslag. Grunden hertil er ikke, at man fra vor Side ikke ønsker at røre ved de gejstlige Retter; tværtimod, om Betimeligheden af en Reform paa dette Omraade er der ikke Uenighed i Udvalget, selv om en og anden vil finde, at Udvalgsflertallets Medlemmer gaa betydelig for vidt i deres Krav. Men man har ikke fra vor Side fundet det rigtigt at gaa til Løsningen af dette Spørgsmaal ved denne Reform, og man har saa meget mindre fundet det rigtigt, som der har været saa stor Uenighed paa dette Punkt mellem Udvalget og den højtærede Minister. Ærede Medlemmer ville have set, at Udvalget over for Spørgsmaalet om de militære Retter stiller sig saaledes, at det siger, at uagtet man ønsker disse Retters Ophævelse, vil man dog ikke stille Forslag herom allerede ved det foreliggende Forslag om Rettens Pleje, fordi man vil vente og se, hvilket Resultat der kommer ud af de Overvejelser, som for Tiden blive anstillede. Men det forekommer mig, at man ganske i Overensstemmelse med det Standpunkt, som Udvalgsflertallet har taget i dette Spørgsmaal, skulde henskyde Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde stille sig over for de gejstlige Retter, til det fremtidige Reformforslag, som den højtærede Kultusminister har stillet i Udsigt under de Udtalelser, han i Gaar fremkom med.

Jeg skal derfor henstille til det ærede Udvalgsflertal, om det ikke vil finde Anledning til at tage sit Ændringsforslag tilbage efter de Udtalelser, der fremkom fra Kultusministeren i Gaar. Men hvis Udvalgsflertallet ingen Anledning finder til at efterkomme denne Henstilling, vil jeg meget anbefale ærede Medlemmer at stemme mod det af Udvalgets Flertal under Nr. 1 stillede Ændringsforslag.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om et andet Spørgsmaal, om hvilket der beklageligvis ikke er opnaaet Enighed mellem Udvalgsflertallet og Ministeren. Det er Politispørgsmaalet. Jeg skal først betone, at det Forslag, som foreligger her fra den højtærede Justitsministers Side, drager de snævraste Grænser for Politikravene, som endnu noget Lovforslag, der har været fremme, har draget. Ærede Medlemmer ville se, at f. Eks. det Lovforslag, der kom frem i 1882, var betydelig mere vidtgaaende paa dette Punkt, og hvis De gennemlæse de Forhandlinger, der da bleve førte i Folketinget derom, ville De ikke finde, at der fra Venstres Side blev gjort nogen Indvending mod den Opfattelse, der da paa dette Omraade var nedlagt i Lovforslaget. I Fjor fik vi Kommissionsforslaget, men under Forhandlingerne i Udvalget stillede Ministeren sig mere og mere imødekommende over for Udvalgets Ønsker, og jeg skal saaledes lægge ganske særlig Vægt paa, at det Lovforslag, der nu foreligger fra den højtærede Ministers Side, indfører Maksimumsbestemmelser, hvor der før var Tale om absolute Krav. Endvidere vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at der i Udvalget har været absolut Enighed om, at der under de ny Forhold vil blive stillet meget væsentlig udvidede Krav over for Politiets Virksomhed, og det har ikke fra nogen Side i Udvalget været bestridt, at den Udvikling, som ærede Medlemmer f. Eks. ville kunne læse i Kommissionens Bemærkninger til Udkastet om Domsmagtens Ordning Sp. 2694 — det er den sidste Kommissions Udkast, jeg tænker paa — i alt væsentligt er rigtig.

Spørgsmaalet er da: Hvorledes sikrer man sig nu bedst, at vi paa den ene Side faa det fornødne Politi og paa den anden Side ikke faa mere Politi end fornødent? Jeg skal nu straks sige, at jeg ikke i Udvalget har været nogen principiel Modstander af at give Kommunerne Delagtighed i Bestemmelsen af Politiets Størrelse. Jeg skal dog til det ærede Medlem for Kjøben-